

Voler i formar preveres

Romà Casanova, bisbe de Vic

En els anys noranta del segle passat, essent formador dels seminaris menor i major de la meua diòcesi d'origen, Tortosa, vaig llegir un llibre que em van recomanar i que porta per títol *Voler i formar preveres*, d'un autor francès. Aquesta obra remarca la importància d'una autèntica teologia del sacerdoti, així com de l'exercici del ministeri propi enmig de la comunitat cristiana. En conseqüència, una manca de consciència de la importància del ministeri apostòlic per a l'Església no ajuda gaire a fomentar les vocacions al servei de la comunió i de la missió eclesials.

Hem d'estar ben convençuts que els sacerdots són indispensables!

Certament que la pobresa i la condició de pecadors acompanya sempre la vida de servei dels qui han rebut el do de ser transparència de Crist, bon Pastor, però la força de la gràcia de Déu resplendeix en la realitat quotidiana dels servidors humils de l'evangeli, essent sembradors d'esperança enmig d'un món convuls que cerca la pau. Sí, que el soroll de l'arbre que cau no ens faci oblidar el silenci amb què creix contínuament el bosc. Quant de bé fan els nostres preveres, en pobles i ciutats, enmig de les dificultats d'una missió ineludible, moltes vegades en la nit de les proves i el sofriment per no encertar els camins per a evangelitzar!

Per això, com a comunitat cristiana, hem de voler que hi hagi sacerdots per al bé de la humanitat. N'hem d'estar ben convençuts: són indispensables! Perquè són presència de Jesús sacerdot, el qui vessa el seu Esperit d'amor en els cors dels homes; aquesta és l'esperança que no defrauda (cf. Rm 5,5). La pregària per les vocacions sacerdotals és, doncs, un deure de caritat de tot cristià, que

expressa la necessitat de Crist salvador. Aquesta oració es troba amb les paraules del Senyor als seus deixebles: *Demaneu a l'amo dels sembrats que envii més homes a segar-los* (Lc 10,2).

Si és important suscitar vocacions sacerdotals, també ho és formar-los adequadament, per tal que puguin ser autèntics deixebles de Crist, deixant-se configurar per ell. El seminari és la institució eclesial que té l'encàrrec de fer possible aquesta formació. Els seminaristes de la nostra diòcesi, des de l'any 1988, tenen en el Seminari Major Interdiocesà de Catalunya l'àmbit idoni per a fer el camí formatiu que els ajudarà a créixer, en el discerniment, en la resposta al do de la crida rebuda. Com a comunitat cristiana els hem d'acompanyar en la pregària per la seva perseverança, així com en el suport material, per tal que tinguin el necessari per a formar-se adequadament.

